

ผลการประเมินบทความ
การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3
ประจำปี 2563

รหัสบทความ NACHSL-2019_O_48

บทความเรื่อง : ความขัดแย้งของตัวละครในนวนิยายแปลเรื่อง รัตติกาลรัก รัตติกาลเลือด (Let the Right One in)

แนวทางการแก้ไข

1. บทคัดย่อ / Abstract

- แก้ไขประเด็นที่สงสัย ในเรื่อง
- มนุษย์คือ ตัวแทนของคนเมือง
- อมมนุษย์ คือ ตัวแทนคนชายขอบ
- คำถามคือ ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีใดประกอบการวิเคราะห์ ควรมีคำอธิบายเพื่อความเข้าใจของผู้อ่าน
- เอกภาพในงานเขียน (ขอให้ใช้เป็นแนวทางเดียวกัน)
- ตัวละคร+ชื่อ/เฉพาะชื่อตัวละคร
- ตัวละครเอก/ตัวละครหลัก
- ตัวละครเอกลี
- สัมพันธภาพในงานเขียน
- ขอให้ลำดับความคิดให้ต่อเนื่อง
- แก้ไขบางประโยค เพราะขาดคำเชื่อม หรือขาดประธานของประโยค และบางข้อความอ่านแล้วไม่จบความ ทำให้สาระที่

นำเสนอไม่ครบถ้วน

2. บทนำ

บอกปมปัญหาของงานวิจัย และตรวจสอบการสะกดคำให้ถูกต้อง

3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

-ไม่มี-

4. การทบทวนวรรณกรรม

-ไม่มี-

5. วิธีดำเนินการวิจัย

ควรเพิ่มทฤษฎีหรืองานวิจัยประกอบการอภิปรายผล

6. ผลการวิจัย

แก้ไขรูปประโยคข้อความให้ได้ใจความมากกว่านี้

7. อภิปรายผล

ตรวจสอบการสะกดคำให้ถูกต้อง

8. ข้อเสนอแนะ

ควรชี้การศึกษาเรื่องความขัดแย้ง (ต่อยอด) ผู้ทำวิจัยได้ประโยชน์อะไร?

9. เอกสารอ้างอิง

9.1 เอกสารอ้างอิงท้ายบทความไม่มีอยู่ในเนื้อหา

- กุหลาบ มลลิกะมาส (2557)
- เจือ สตะเวทิน (2518)
- ยุธฉัตร บุญสนิท (2538)
- วนิตา บำรุงไทย (2543)
- สายทิพย์ นุกูลกิจ (2543)
- โสภณา เขาวีวัฒน์กุล (2553)

ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

-ไม่มี-

ความขัดแย้งของตัวละครในนวนิยายแปลเรื่อง รัตติกาลรัก รัตติกาลเลือด (Let the Right One in)

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความขัดแย้งของตัวละครในนวนิยายแปลเรื่อง รัตติกาลรัก รัตติกาลเลือด (Let the Right One in) ของโฮสโกนา เซาว์วี่วัฒนกุล แปลจากนวนิยายประเทศสวีเดนเรื่อง Let the Right One in ของ John Ajvide Lindqvist ผลการศึกษาพบว่า ความขัดแย้งที่ปรากฏในนวนิยายแปลเรื่อง รัตติกาลรัก รัตติกาลเลือด มีทั้งหมด 4 ลักษณะ ได้แก่ 1) ความขัดแย้งกับเรื่องความสัมพันธ์ ซึ่งปรากฏเป็นความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับอมนุษย์ และความขัดแย้งระหว่างอมนุษย์กับอมนุษย์ 2) ความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละคร ปรากฏความขัดแย้งระหว่างสัญชาตญาณกับความรัก ความขัดแย้งระหว่างความต้องการมีชีวิตรอดกับความรู้สึกผิดชอบชั่วดี และความขัดแย้งระหว่างความรักกับความถูกต้อง 3) ความขัดแย้งกับสิ่งที่ปฏิบัติ ปรากฏเป็นความขัดแย้งระหว่างสิ่งที่ปฏิบัติกับมนุษย์ และสิ่งที่ปฏิบัติกับอมนุษย์ และ 4) ความขัดแย้งในเรื่องเพศ ความขัดแย้งส่วนใหญ่มักเกิดขึ้นกับตัวละครหลักหรือตัวละครที่มีความสัมพันธ์กับตัวละครหลัก ความคิด ความรู้สึก และการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกันของตัวละครนำมาสู่ความขัดแย้งในลักษณะต่างๆ

นักเขียนหรือตัวละครที่มีความสัมพันธ์กับตัวละครหลัก

คำสำคัญ : ความขัดแย้งของตัวละคร, นวนิยายแปลเรื่อง รัตติกาลรัก รัตติกาลเลือด, อมนุษย์, มนุษย์
(ในบทนำและ การทบทวนวรรณกรรม ผู้วิจัยระบุไว้)
ตัวละครมนุษย์ + อมนุษย์ คือ ให้เกิดความขัดแย้ง (บทนำและบทหลักหลาย)

ประเด็นที่สงสัย

- มนุษย์คือตัวแทนของคนเมือง อมนุษย์คือตัวแทนของคนชนบท
คำถาม: ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีใด ประกอบการวิเคราะห์ < คนเมือง/มนุษย์
คนชนบท/อมนุษย์ >
ควรมีคำอธิบายเพื่ออธิบายหัวใจของผู้วิจัย

เอกภพในงานเขียน (เจ็ดเรื่องจากงานแปลไทย)

- ตัวละคร + ข้อ / เฉพาะข้อ ตัวละคร
ตัวละครเอก ๑ / อื่น ๆ ๑
- ตัวละครเอก / ตัวละครหลัก

สัมพันธ์ภายในงานเขียน

- ข้อให้คำอธิบายข้อใดให้ข้ออื่น
- บางประโยคอ่านแล้วไม่เข้าใจ เนื่องจากผู้เขียนมักนำคำ + คำ
มาเชื่อมต่อกัน โดยขาดการใช้คำเชื่อม หรือ ขาดประธาน
ของประโยค
- บางข้อความอ่านแล้วไม่จบตาม (ทำให้สับสนที่นำเสนองานไม่ครบถ้วน)

ปมปัญหา ?

บทนำ

ความขัดแย้งเป็นสาเหตุสำคัญของความวุ่นวายในโลกมนุษย์ แต่ในทางวรรณกรรมความขัดแย้งมีบทบาทสำคัญในการสร้างโครงเรื่องของผู้แต่งนวนิยาย นวนิยายที่มีโครงเรื่องที่ดี และผู้อ่านนิยมนั้น คือโครงเรื่องที่มีปัญหาหรือความขัดแย้งที่สำคัญเกิดขึ้นกับตัวเอกของเรื่อง เป็นปัญหาหรือความขัดแย้งที่มีความเข้มข้นรุนแรงมีอิทธิพลทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงหรือมีผลกระทบต่อวิถีชีวิตของตัวเอกของเรื่อง

ในปี ค.ศ. 2004 (พ.ศ. 2547) ปรากฏวรรณกรรมเรื่องหนึ่งที่มีความนิยมนับจากผู้อ่านเป็นอย่างมาก นั่นคือเรื่อง "Let the Right One in" เป็นผลงานวรรณกรรมของประเทศสวีเดน ความนิยมของผู้อ่านส่งผลให้วรรณกรรมเรื่องนี้เป็นหนังสือขายดีในประเทศสวีเดนและทำให้ผู้แต่งคือ John Ajvide Lindqvist กลายเป็นนักเขียนที่มีชื่อเสียงในทันที อีกทั้งยังนำวรรณกรรมมาดัดแปลงสร้างเป็นภาพยนตร์ถึง 2 ครั้ง คือ ภาพยนตร์เรื่อง "Let the Right One in" โดย Tomas Alfredson ในปี 2008 และภาพยนตร์เรื่อง "Let Me in" ของ Matt Reeves ในปี 2010 ซึ่งได้รับคำชมเชยจากผู้ชมจำนวนมากและได้รับรางวัลต่างๆมากมาย วรรณกรรมเรื่องนี้ได้รับการกล่าวขานและนำมาดัดแปลงเป็นภาพยนตร์แสดงให้เห็นถึงความนิยมและความสำเร็จของวรรณกรรมเรื่องนี้เป็นอย่างดี

วรรณกรรมเรื่อง "Let the Right One in" มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรักโรแมนติก ระหว่างมนุษย์กับแวมไพร์ แต่ก็แฝงไปด้วยความสยองขวัญ รุนแรง ความซับซ้อนของตัวละคร ความแตกต่างทางความคิด ความรู้สึก เผ่าพันธุ์ และการดำเนินชีวิตของตัวละครมนุษย์และอมนุษย์อย่างแวมไพร์ นำมาสู่ความขัดแย้งที่เข้มข้นจนถือได้ว่าเป็นส่วนสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้เรื่องนี้เป็นโครงเรื่องที่ดีและได้รับความนิยม ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะวิเคราะห์ความขัดแย้งของตัวละครในวรรณกรรมเรื่อง "Let the Right One in" ฉบับแปลภาษาไทย ในชื่อเรื่องว่า "รัตติกาลรัก รัตติกาลเลือด"

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อวิเคราะห์ความขัดแย้งของตัวละครในนวนิยายแปลเรื่อง รัตติกาลรัก รัตติกาลเลือด (Let the Right One in)

การทบทวนวรรณกรรม

บทความวิจัยเรื่อง ความขัดแย้งของตัวละครในนวนิยายแปลเรื่อง รัตติกาลรัก รัตติกาลเลือด (Let the Right One in) ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

จันทร์สุตา ไชยประเสริฐ (2549) ศึกษาความขัดแย้งในวรรณคดีสมัยรัตนโกสินทร์ (รัชกาลที่ 1-3): การเผชิญปัญหาและการแก้ปัญหาของตัวละคร สะท้อนให้เห็นแนวคิด ค่านิยม และความเชื่อในสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น โดยพิจารณาจากความขัดแย้งในวรรณคดีสำริดอารมณสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น จำนวน 16 เรื่อง ได้แก่ ดาหลัง รามเกียรติ์ อุนรุท อิเหนา สังข์ทอง ไกรทอง คาวิ มณีพิชัย ไชยเชษฐ์ สังข์ศิลป์ชัย พระอภัยมณี โคบุตร ลักษณะวงศ์ สิงห์ไกรภพ ขุนช้างขุนแผน และกาเกี ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ความขัดแย้งที่ปรากฏมากที่สุดเรียงตามลำดับ ได้แก่ ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ มนุษย์กับตนเอง มนุษย์กับสิ่งเหนือธรรมชาติ มนุษย์กับสังคมและมนุษย์กับธรรมชาติ ความขัดแย้งเหล่านี้ต่างเป็นปัญหาที่ทำให้ตัวละครเกิดการเผชิญปัญหา และทำให้เห็นว่าปัญหาที่เกิดขึ้นสามารถเกิดได้ทั้งกับสิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิต เช่นเดียวกับในนวนิยายแปลเรื่อง รัตติกาลรัก รัตติกาลเลือด ที่ผู้วิจัยได้นำมาศึกษาหาความขัดแย้งของตัวละคร ซึ่งปรากฏความขัดแย้งในลักษณะต่างๆและมีความสอดคล้องกับบทความของจันทร์สุตา ไชยประเสริฐ (2549) ดังนั้นบทความดังกล่าวจึงเป็นประโยชน์อย่างมาก ที่จะช่วยให้ผู้วิจัยสามารถจำแนกได้ว่าความขัดแย้งนั้นเป็นความ

ขัดแย้งที่เกิดขึ้นกับตัวละครใดบ้าง หรืออาจเกิดขึ้นในลักษณะของตัวละครกับสภาพแวดล้อมหรือสิ่งเหนือธรรมชาติ ความขัดแย้งในลักษณะต่างๆ เป็นสิ่งที่สำคัญและทำให้เรื่องราวนั้นมีความสนุก เข้มข้นและน่าติดตาม

นอกจากนี้ อมรา ทองใส (2556) วิเคราะห์ความขัดแย้งในวรรณกรรมแปลเรื่อง ทไวไลท์ ซึ่งเป็นวรรณกรรมฉบับแปลภาษาไทยโดย เจนจิรา เสรีโยธิน ผลการศึกษาพบว่าวรรณกรรมแปลเรื่อง ทไวไลท์ ปรากฏความขัดแย้งตามการแบ่งประเภทความขัดแย้งของ สวคนธ์ จงตระกูล ได้ครบทั้ง 5 แบบ คือ ความขัดแย้งระหว่างตัวละครกับตัวละคร ความขัดแย้งระหว่างตัวละครกับอำนาจเหนือธรรมชาติ ความขัดแย้งระหว่างตัวละครกับธรรมชาติ ความขัดแย้งระหว่างตัวละครกับสังคม และความขัดแย้งภายในใจของตัวละคร ซึ่งความขัดแย้งที่ปรากฏมากที่สุด คือ ความขัดแย้งระหว่างตัวละครกับตัวละคร รองลงมาคือ ความขัดแย้งภายในใจของตัวละคร ความขัดแย้งระหว่างตัวละครกับธรรมชาติ ส่วนความขัดแย้งที่ปรากฏน้อยที่สุดคือ ความขัดแย้งระหว่างตัวละครกับอำนาจเหนือธรรมชาติและ ความขัดแย้งระหว่างตัวละครกับสังคม จะเห็นได้ว่าความขัดแย้งของทั้งสองบทความข้างต้นมีความสอดคล้องกัน แต่ให้ความเฉพาะเจาะจงของตัวละครแตกต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าการให้เห็นความเฉพาะของตัวละครว่าเป็นตัวละครมนุษย์ อมนุษย์ หรือตัวละครอื่นๆ จะช่วยให้เข้าใจความขัดแย้งนั้นได้มากขึ้น เข้าใจบทบาทของตัวละครและสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหา

ในวรรณกรรมแต่ละเรื่องจะเห็นได้ว่าความขัดแย้งมีลักษณะต่างกันออกไป ซึ่งขึ้นอยู่กับเนื้อเรื่อง และตัวละครในเรื่อง หากวรรณกรรมเรื่องนั้นเป็นเรื่องราวของมนุษย์ทั้งหมด ความขัดแย้งที่พบส่วนใหญ่จึงเป็นความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ด้วยกันเอง หรือมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมที่มีในเรื่อง แต่หากวรรณกรรมนั้นมีตัวละครหลากหลาย ทั้งตัวละครมนุษย์ ตัวละครอมนุษย์ อย่างในเรื่องรัตติกาลรัก รัตติกาลเลือด ซึ่งจะทำให้เห็นความขัดแย้งที่หลากหลายมากขึ้น และเห็นวิธีการแก้ปัญหา หรือแก้ไขความขัดแย้งแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับสถานการณ์นั้นๆ

สรุปจากการศึกษาบทความวิจัยเกี่ยวกับ ความขัดแย้งของตัวละครในวรรณกรรม ทำให้ทราบว่าความขัดแย้งสามารถเกิดขึ้นได้หลากหลายลักษณะ เกิดขึ้นได้กับหลากหลายตัวละคร ความขัดแย้งถือเป็นอุปสรรคอย่างหนึ่งที่ตัวละครต้องเผชิญ ดังนั้นเมื่อเกิดความขัดแย้งขึ้น ตัวละครจึงต้องมีวิธีการแก้ปัญหา หรือวิธีจัดการกับความขัดแย้ง เพื่อให้ความขัดแย้งนั้นคลี่คลายลงหรือทำให้ความขัดแย้งเหล่านั้นหมดไป

วิธีการดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยเรื่อง ความขัดแย้งของตัวละครในนวนิยายแปลเรื่อง รัตติกาลรัก รัตติกาลเลือด (Let the Right One in) มีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ศึกษานวนิยายแปลเรื่อง รัตติกาลรัก รัตติกาลเลือด เป็นนวนิยายที่แปลเป็นภาษาไทย โดยแปลจากนวนิยายของประเทศสวีเดนในเรื่อง Let the Right One in ซึ่งเป็นนวนิยายที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย นำมาดัดแปลงสร้างเป็นภาพยนตร์ถึงสอง 2 ครั้ง และได้รับรางวัลจากสถาบันต่างๆ แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของนวนิยายเรื่องนี้

2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งในวรรณกรรม เพื่อให้ผู้วิจัยเข้าใจเรื่องความขัดแย้งในวรรณกรรมมากขึ้น และสามารถวิเคราะห์ความขัดแย้งของตัวละครในนวนิยายแปลเรื่อง รัตติกาลรัก รัตติกาลเลือด ได้อย่างถูกต้อง

3. วิเคราะห์ความขัดแย้งของตัวละครที่ปรากฏในนวนิยายแปลเรื่อง รัตติกาลรัก รัตติกาลเลือด โดยผู้วิจัยจะรวบรวมและจำแนกความขัดแย้งของตัวละครที่พบในเรื่องออกเป็นลักษณะต่างๆ

4. สรุปผลการวิจัยโดยนำผลการวิเคราะห์ความขัดแย้งของตัวละครที่ปรากฏในลักษณะต่างๆ มาอภิปรายผลว่าที่ปรากฏผลสรุปเช่นนั้นเป็นเพราะสาเหตุใด (ส่วนนี้ควรนำทุกข้อในเรื่องมาอภิปรายประกอบ)
อภิปรายผล

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ความขัดแย้งในนวนิยายแปลเรื่อง รัตติกาลรัก รัตติกาลเลือด (Let the Right One in) พบว่าความขัดแย้งของตัวละครสามารถจำแนกได้เป็น 4 ลักษณะ

1. ความขัดแย้งกับเรื่องความสัมพันธ์

ความขัดแย้งกับเรื่องความสัมพันธ์ เป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นกับตัวละครสองตัวซึ่งมีความสัมพันธ์กันในลักษณะต่างๆ ความขัดแย้งกับเรื่องความสัมพันธ์ประกอบด้วย ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับอมนุษย์ และความขัดแย้งระหว่างอมนุษย์กับอมนุษย์ ดังนี้

1.1 ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์

ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ เป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างตัวละครที่เป็นมนุษย์กับมนุษย์ด้วยกันเอง ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์มีดังนี้

1.1.1 ลูกกับแม่

ความขัดแย้งระหว่างลูกกับแม่ เป็นความขัดแย้งของตัวละครที่มีความสัมพันธ์เป็นแม่ลูกกัน ความขัดแย้งระหว่างลูกกับแม่ของตัวละคร เกิดขึ้นทั้งกับตัวละครออกสการ์และทอมมี่ มีสาเหตุหลักคล้ายกันคือ ครอบครัวแตกแยกหรือครอบครัวไม่สมบูรณ์ ส่งผลให้เด็กรู้สึกว่ามีปัญหา แยกแยกไปจากผู้อื่น จึงสร้างโลกใหม่ของตนเองขึ้นมา โดยโลกของออกสการ์เป็นโลกของความโดดเดี่ยว ไม่ต้องการรู้จักใคร มีความสุขกับการได้ทำในสิ่งที่ตนชอบ ส่วนทอมมี่จะเป็นโลกของการได้อยู่กับเพื่อนแล้วทำตามสิ่งต่างๆ ในห้องใต้ดิน ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าครอบครัวเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เด็กมีความคิดและพฤติกรรมต่างๆ เมื่อเด็กมีความคิดที่แตกต่างจึงก่อให้เกิดเป็นความขัดแย้งระหว่างลูกกับแม่ได้ เช่น ทะเลาะกับแม่เพราะแม่ไม่เข้าใจตน หรือทำพฤติกรรมที่ไม่ดีจนสร้างความไม่สบายใจให้กับแม่ เป็นต้น

ทั้งนี้ยังแสดงให้เห็นว่าตัวละครทอมมี่ เป็นตัวแทนของคนเมืองที่ยังภูมิใจในความเป็นคนสังคมเมืองอยู่ แม้จะไม่ลงรอย หรือมีปัญหาเกี่ยวกับคนในสังคมเดียวกันบ้าง แต่ตัวละครก็ไม่มีพฤติกรรมที่บ่งบอกถึงความแปลกแยกหรือปิดกั้นตัวเอง แต่กลับอยู่กับสังคมคนเมืองในกลุ่มเล็กๆ ซึ่งคือการอยู่กับกลุ่มเพื่อนที่มีความเข้าใจให้กับกันและกัน ซึ่งต่างจากตัวละครออกสการ์ที่พยายามหนีจากการเป็นคนเมืองและก้าวเข้าสู่กลุ่มคนแปลกแยก

1.1.2 เพื่อนกับเพื่อน

ความขัดแย้งระหว่างเพื่อนกับเพื่อน เกิดขึ้นกับตัวเอกสองตัวที่มีความสัมพันธ์เป็นเพื่อนร่วมห้องกัน ตัวละครออกสการ์จะโดนเพื่อนแกล้งเป็นประจำเพราะรูปลักษณ์และลักษณะนิสัยอ่อนโยนเหมือนผู้หญิง โดยความรุนแรงในการแกล้งนั้นเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนถึงขั้นเอาชีวิต การโดนเพื่อนแกล้งบ่อยครั้งนั้นทำให้ออกสการ์ปิดกั้นตัวเองมากขึ้น อักดังกรรลัน แกล้งนั้นรุนแรงมากจนทำให้เจ็บ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าเพื่อนเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ตัวละคร มีความคิด พฤติกรรมที่แตกต่างไปจากคนอื่น การถูกทำลายความมั่นใจ ทำลายความรู้สึกของตัวละครออกสการ์ครั้งแล้วครั้งเล่า ส่งผลให้ตัวละครรู้สึกว่าการตัวเองไม่สามารถเข้ากับใครได้ จึงพยายามหลีกเลี่ยงความเจ็บปวดนี้และก้าวเข้าสู่สังคมของคนแปลกแยก ดังนั้นความขัดแย้งระหว่างเพื่อนจึงเป็นสาเหตุสำคัญอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ตัวละครออกสการ์รู้สึกไม่มีความสุขกับชีวิตของคนสังคมเมือง และเปิดโอกาสให้ตัวเองได้สัมผัสกับชีวิตในอีกรูปแบบหนึ่งที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง นั่นคือสังคมของคนแปลกแยกหรือคนชายขอบ

1.2 ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับอมนุษย์

ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับอมนุษย์คือ ความขัดแย้งที่เกิดจากตัวละครที่เป็นมนุษย์กับตัวละครที่เป็นอมนุษย์ โดยมีสาเหตุมาจากความแตกต่างทางเผ่าพันธุ์ ความคิดและการดำเนินชีวิต ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับอมนุษย์ อมนุษย์ในเรื่องนี้เป็นแวมไพร์ มนุษย์กับแวมไพร์มีการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง

แวมไพร์มีชีวิตอยู่ได้ด้วยการดูดเลือดมนุษย์ซึ่งนั่นหมายถึงต้องฆ่าคน เมื่อฆ่าคนจึงเป็นฆาตรกร แวมไพร์จึงย้ายที่ อยู่ไปเรื่อยๆเพื่อไม่ให้ใครสืบสาวถึงตัวตนได้ เช่นเดียวกับเอลีและโฮเคินที่ย้ายเข้ามาอยู่เมืองต่างๆ ออสการ์โดย ไม่ทราบที่มาที่ไป

แวมไพร์จึงเป็นตัวละครตัวหนึ่งที่เป็นตัวแทนของคนชายขอบ ซึ่งเป็นคนที่อยู่ห่างไกลจากสังคม ไม่ได้ รับการดูแลหรือได้รับความคุ้มครองอย่างที่คนอื่นได้รับ และมีวัฒนธรรมของตนเอง ซึ่งอาจแตกต่างจาก วัฒนธรรมของคนที่อยู่ในเมือง เช่นเดียวกับตัวละครแวมไพร์เป็นเพียงชนกลุ่มน้อย ที่เข้ามาอาศัยอยู่ในสังคม มนุษย์โดยที่ไม่ทราบที่มา ไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นหลักแหล่งแน่นอน มีการดำเนินชีวิตที่แตกต่างไปจากมนุษย์ ดังนั้นการจะอยู่ร่วมกันของมนุษย์กับแวมไพร์นั้นถือว่าเป็นเรื่องยาก และเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความขัดแย้งขึ้น

1.3 ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับอมมนุษย์

ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับอมมนุษย์ คือ ความขัดแย้งที่เกิดจากตัวละครที่เป็นอมมนุษย์กับตัวละคร ที่เป็นมนุษย์ด้วยกันเอง ซึ่งอมมนุษย์ในเรื่องคือแวมไพร์ แม้จะอยู่เผ่าพันธุ์เดียวกันแต่ตัวละครแต่ละตัวย่อมมี ความแตกต่างกันเช่นเดียวกับตัวละครมนุษย์ ความขัดแย้งนี้เกิดขึ้นกับตัวละครเอลีและโฮเคิน ความเสียสละ ของโฮเคินที่ให้เอลีดูดเลือด นำมาสู่การสร้างชีวิตใหม่ของโฮเคิน โฮเคินโดนดูดเลือดและตกติดคอของโรงพยาบาล แต่ไม่ตาย ดังนั้นแวมไพร์จึงเข้าสู่ตัวโฮเคิน ทำให้โฮเคินจากที่เป็นมนุษย์กลายเป็นอมมนุษย์ผู้มีชีวิตอมตะ เช่นเดียวกับเอลี โดยที่เอลีไม่ได้ตั้งใจให้เกิดขึ้น ดังนั้นจึงเห็นได้ว่ามนุษย์ซึ่งเป็นตัวแทนของคนเมืองสามารถ เปลี่ยนเป็นคนชายขอบได้เสมอ แม้จะไม่ได้ตั้งใจเป็นก็ตาม

แม้จะไม่มีอุปสรรคกีดขวางในเรื่องของเผ่าพันธุ์ของตัวละคร แต่การให้เกียรติซึ่งกันและกันถือว่าเป็น เรื่องที่สำคัญ จากในเรื่องเกิดความขัดแย้งนี้ขึ้นเพราะโฮเคินทำร้ายจิตใจเอลี ไม่ให้เกียรติคนเผ่าพันธุ์เดียวกัน และจากที่กล่าวไปข้างต้นว่าตัวละครแวมไพร์เป็นตัวแทนของคนชายขอบ เป็นเพียงชนกลุ่มน้อยที่ห่างไกลจาก สังคม ไม่ว่าจะเป็นเพียงชนกลุ่มน้อยหรือคนเมืองย่อมเกิดความขัดแย้งขึ้นได้เสมอเพราะต่างคนต่างมีความคิด ความรู้สึกเป็นของตนเอง แต่ก็ต้องคำนึงถึงความถูกต้องและเคารพและให้เกียรติซึ่งกันและกัน จึงจะสามารถ อยู่กับสังคมนั้นได้

ดังนั้นความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับอมมนุษย์ เป็นความขัดแย้งของตัวละครแวมไพร์สองตัว ซึ่งเป็น ตัวละครหลักที่เกิดความไม่ลงรอยกัน เกิดการกระทำที่ทำความร้ายจิตใจของอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งถือว่าเป็นการไม่ให้ เกียรติซึ่งกันและกันจึงนำมาสู่ความขัดแย้ง

2. ความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละคร

ความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละคร เป็นความขัดแย้งที่เกิดภายในจิตใจของตัวละครเอง ทำให้ตัว ละครรู้สึกสับสนที่จะต้องตัดสินใจเลือกทางใดทางหนึ่ง ความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครประกอบด้วย ความขัดแย้งระหว่างสัญชาตญาณกับความรัก ความขัดแย้งระหว่างความต้องการมีชีวิตรอดกับความรู้สึกผิด ชอบชั่วดี และความขัดแย้งระหว่างความรักกับความถูกต้อง ดังนี้

2.1 ความขัดแย้งระหว่างสัญชาตญาณกับความรัก

ความขัดแย้งระหว่างสัญชาตญาณกับความรัก เป็นความขัดแย้งอย่างหนึ่งเกิดขึ้นในตัวละครหนึ่งตัว ที่ เกิดภาวะสับสนว่าต้องเลือกทำสิ่งใด ซึ่งความขัดแย้งนี้เกิดขึ้นกับตัวละครแวมไพร์เอลี

ความขัดแย้งระหว่างสัญชาตญาณกับความรักของเอลี เกิดขึ้นจากสัญชาตญาณความเป็นแวมไพร์ที่ เวลาเห็นเลือดแล้วจะกระหายเลือดจนเกือบควบคุมตัวเองไม่ได้ซึ่งขัดแย้งกับความรู้สึกในใจของเอลีที่รัก ออสการ์และไม่ต้องการทำร้ายออสการ์ เมื่อความขัดแย้งเกิดขึ้นเอลีจึงต้องเลือกว่าจะทำตามสัญชาตญาณคือ กินเลือดออสการ์ หรือทำตามความรู้สึกของความรักที่ต้องฝืนสัญชาตญาณของตัวเองและปล่อยออสการ์ไป ซึ่งเอลีก็เลือกที่จะทำตามความรู้สึกรักของตนเอง ไม่ทำร้ายออสการ์และวิ่งหนีออกไป การเลือกทำตามความ

รักของเอเล่อาจแสดงให้เห็นถึงนัยยะของการหวังผลประโยชน์ในภายภาคหน้า คือความต้องการคนมาแทนที่โฮเค็นที่^{เอเล่}จะช่วยเหลือแทนตนโดยที่ตนไม่ต้องออกไปล่าเหยื่อ^{ด้วยตัวเอง}

2.2 ความขัดแย้งระหว่างความต้องการมีชีวิตรอดกับความรู้สึกผิดชอบชั่วดี

ความขัดแย้งระหว่างความต้องการมีชีวิตรอดกับความ^{ความรู้สึกผิดชอบชั่วดี} เป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นกับตัวละครแวมไพร์ที่จะสามารถมีชีวิตรอดได้ด้วยการกินเลือดคน แต่ภายใต้จิตสำนึกก็มีความ^{ความรู้สึกผิดชอบชั่วดี} ดังนั้นจึงเกิดความขัดแย้งขึ้น

ความขัดแย้งระหว่างความต้องการมีชีวิตรอดกับความ^{ความรู้สึกผิดชอบชั่วดี} ของเอเล่ เกิดขึ้นจากความต้องการที่จะมีชีวิตรอดคือต้องฆ่าคนเพื่อกินเลือดเพื่อให้^{ตัว}ตัวเองสามารถมีชีวิตอยู่ได้ซึ่งขัดแย้งกับความรู้สึกผิดชอบในตัวเอเล่ การเลือกทำตามความต้องการมีชีวิตรอดจึงเป็นการกระทำที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วน^{ตัว}มากกว่าประโยชน์ส่วนรวม ซึ่งความต้องการมีชีวิตรอดนั้นสามารถพบเห็นได้ทั้งในสังคมเมืองและสังคมคนชายขอบมนุษย์ทุกคนต้องการมีชีวิต ต้องการความมีชีวิต ดังนั้นการกระทำที่^{ตัว}ทำเพื่อต้องการมีชีวิตรอดอาจพบเห็นได้ทั้งการกระทำที่ถูกต้องและไม่ถูกต้องซึ่งการกระทำนั้นขึ้นอยู่กับจิตใต้สำนึกของมนุษย์แต่ละคน ดังนั้นจึงเกิดความ^{ความรู้สึกผิดชอบชั่วดี} ต้องการมีชีวิตรอดขัดแย้งกับความรู้สึกผิดชอบชั่วดี

2.3 ความขัดแย้งระหว่างความรักกับความถูกต้อง

ความขัดแย้งระหว่างความรักกับความถูกต้อง เป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นกับตัวละครเมื่อต้องเลือกทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งทางหนึ่งก็คือการทำให้คนอื่นรักและความรักของตน ส่วนอีกทางเป็นความ^{ถูกต้อง}ที่ตัวละครรู้และเข้าใจเป็นอย่างดี ซึ่งเป็นสิ่งที่อยู่ในจิตใต้สำนึกกว่าอะไรควร อะไรไม่ควร อะไรถูกต้อง^{ถูกต้อง} ไม่ถูกต้อง แต่เมื่อความรัก ความปรารถนาเข้าครอบงำจิตใจ จึงทำให้ตัวละครสามารถกระทำเรื่องที่ผิดได้และมองข้ามความถูกต้องไป จึงเรียกว่าเป็นความขัดแย้งระหว่างความรักกับความถูกต้อง

ความขัดแย้งระหว่างความรักกับความถูกต้อง เกิดขึ้นจากการกระทำที่ต้องช่วยเหลือคนรักอย่างเอเล่ให้สามารถได้กินเลือดเพื่อให้มีชีวิตอยู่ต่อ ขัดแย้งกับความถูกต้องนั้นก็คือการฆ่าคนเป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำ แสดงให้เห็นว่าตัวละครออสการ์กำลังตกอยู่ภายใต้อำนาจของความรัก เป็นการให้ความรักนำพาชีวิตไปสู่เส้นทางที่ผิด แม้จะมีคำกล่าวว่าความรักเป็นสิ่งที่สวยงาม แต่หากให้ความรักครอบงำจิตใจจนไม่รู้ว่ามีสิ่งใดผิดสิ่งใดถูก ก็เช่นอาจจะก่อให้เกิดโทษหรือความเดือดร้อนได้เช่นกัน ดังนั้น^{ตัว}ตัวละครออสการ์จึงแสดงให้เห็นถึงคนที่ตกอยู่ในห้วงของความรัก^{แล้ว} ใช้ความรักในทางที่ไม่ถูกต้อง^{ถูกต้อง} และยังแสดงให้เห็นอีกว่าตัวละครนั้นเป็นคนที่โดดเดี่ยว และขาดความรักความอบอุ่น เมื่อมีคนเข้ามาเติมเต็มส่วนที่ขาดหายไปในชีวิต จึงทำให้หลงลืมบางสิ่งบางอย่างไป และทำให้สามารถกระทำสิ่งที่ผิดได้

ความขัดแย้งระหว่างความรักกับความถูกต้อง เป็นความขัดแย้งที่ตัวละครใช้ความรู้สึกมากกว่าความเป็นจริงที่ถูกต้อง แสดงให้เห็นมุมมองของคนที่ใช้ความรู้สึก^{แล้ว} อารมณ์มากกว่าเหตุผล การมีความรักนั้นไม่ใช่เรื่องที่ผิด แต่ต้องไม่ใช่การทำผิดเพื่อความรักหรือเพื่อคนรัก เพราะมีเช่นนั้นก็จะทำให้ความรักเหล่านั้นกลับมาทำความเดือดร้อนให้กับตนเอง ดังนั้นเมื่อเกิดการกระทำเช่นนั้นขึ้น จึงเรียกว่าเป็นความขัดแย้งระหว่างความรักกับความถูกต้อง

3. ความขัดแย้งกับสิ่งที่ปฏิบัติ

๑
ความขัดแย้งในเรื่องเพศ มีสาเหตุมาจากความรู้สึกผิดปกติกทางเพศ ความสับสนทางเพศและการมีอวัยวะเพศที่ผิดปกติ ความขัดแย้งดังกล่าวจึงแสดงให้เห็นว่าตัวละครที่เกิดความขัดแย้งนั้น เป็นตัวแทนของเพศที่สาม หรือคนชายขอบ บุคคลที่ต้องการมีตัวตนอยู่ในสังคมเช่นเดียวกับคนทั่วไป มองข้ามความเป็นเพศหญิงเพศชาย และให้ทุกคนมีสิทธิและเสรีภาพเท่าเทียมกัน

จากการวิเคราะห์ความขัดแย้งของตัวละครดังที่กล่าวไปข้างต้น เป็นส่วนประกอบสำคัญที่ทำให้นวนิยายเรื่องนี้มีโครงเรื่องที่ดี และได้รับความนิยม ความขัดแย้งจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่ช่วยดึงดูดความสนใจของผู้อ่านและชวนให้ผู้อ่านอยากติดตามเรื่องราว ดังนั้นความขัดแย้งจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่กรรมนิเวศวรรณกรรมประเภทต่างๆ เพื่อความสมบูรณ์ที่สุดของวรรณกรรมนั้น

ข้อเสนอแนะ

บทความวิจัยเรื่องความขัดแย้งในนวนิยายแปลเรื่อง รัตติกาลรัก รัตติกาลเลือด (Let the Right One in) เป็นแนวทางหนึ่งให้ผู้สนใจนำไปพัฒนาต่อยอดในการศึกษาความขัดแย้งของตัวละครในวรรณกรรมประเภทอื่น เพื่อให้เข้าใจเรื่องความขัดแย้งมากยิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาชี้แนะ สั่งสอน และช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากอาจารย์ ดร.จิราภรณ์ อัจฉริยะประสิทธิ์ อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย และผู้ช่วยศาสตราจารย์ปณิธาน บรรณาธรรม อาจารย์ประจำวิชาการวิจัยภาษาไทย ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณอาจารย์ทั้งสองท่านที่ทำให้บทความวิจัยฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์

ผู้วิจัยขอบพระคุณพ่อ แม่ ครอบครัวและเพื่อนๆทุกคนที่ให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจให้เสมอมา บทความฉบับนี้ทำให้ผู้วิจัยได้รู้จักกับความอดทน มุ่งมานะ กล้าเผชิญหน้ากับอุปสรรค เพื่อนำพาตนเองไปสู่จุดมุ่งหมายได้สำเร็จ

เอกสารอ้างอิง (ปรับปรุงแก้ไข → ตรงสองอัน)

กุหลาบ มัลลิกะมาส. (2557). วรรณคดีวิจารณ์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

จันทร์สุดา ไชยประเสริฐ. (2549). ความขัดแย้งในวรรณคดีสมัยรัตนโกสินทร์ (รัชกาลที่ 1-3) :

การเผชิญ ปัญหาและการแก้ปัญหาของตัวละคร. (วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).

เจือ สตะเวทิน. (2518). วรรณคดีวิจารณ์. กรุงเทพฯ: สุทธิสารการพิมพ์.

ยุรฉัตร บุญสนิท. (2538). วรรณวิจารณ์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วนิดา บำรุงไทย. (2543). ศาสตร์และศิลป์แห่งนวนิยาย. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

สายทิพย์ นุกุลกิจ. (2543). วรรณกรรมไทยปัจจุบัน. กรุงเทพฯ: เอส. อาร์. พรินติ้ง แมสโปรดักส์.

โสภณา เขาวีวัฒน์กุล. (2553). รัตติกาลรัก รัตติกาลเลือด. กรุงเทพฯ: ดีเอสไฟแอร์สกรู๊ป.

อมรา ทองใส. (2556). วิเคราะห์ความขัดแย้งในวรรณกรรมแปลเรื่อง ทไวไลท์. มนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีที่10, 10(1), 61-72.

7

ความขัดแย้งกับสิ่งที่ปฏิบัติ เป็นความขัดแย้งที่ตัวละครต้องต่อสู้กับสิ่งที่ตัวละครไม่ชอบหรือไม่
ถูกกัน ซึ่งสิ่งปฏิบัติเหล่านั้นอาจทำให้ตัวละครอ่อนแอและพ่ายแพ้ได้ ความขัดแย้งกับสิ่งที่ปฏิบัติ
ประกอบด้วย สิ่งที่เป็นปฏิบัติกับมนุษย์และสิ่งที่เป็นปฏิบัติกับอมนุษย์ โดยจะยกตัวอย่างดังนี้

3.1 สิ่งที่เป็นปฏิบัติกับมนุษย์

ความขัดแย้งระหว่างสิ่งที่ปฏิบัติกับมนุษย์ เป็นความขัดแย้งของตัวละครมนุษย์กับสภาพ
ภูมิอากาศ ตัวละครต้องต่อสู้กับสภาพภูมิอากาศที่ไม่เอื้อต่อตัวละคร ทำให้ตัวละครกระทำการบางอย่างได้
ยากลำบากมากขึ้น ในเรื่องตัวละครอาศัยอยู่ในประเทศสวีเดนที่มีสภาพภูมิอากาศหนาวเย็น ดังนั้นการจะ
อะไรบางอย่างมักจะเกิดความล่าช้า เพราะอากาศที่หนาวเย็นจะทำให้รู้สึกชาขยับร่างกายได้ช้ากว่าปกติ
เช่นเดียวกับที่ตัวละครโฮเคนต้องหาเหยื่อเพื่อฆ่าและนำเลือดมาให้เอลี ตัวละครนั้นต้องเอาชนะสภาพ
ภูมิอากาศที่ไม่เอื้ออำนวยให้ได้เพื่อให้ตนนั้นทำงานสำเร็จ

ความขัดแย้งระหว่างสิ่งที่ปฏิบัติกับมนุษย์เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้เสมอ เพื่อช่วยให้เรื่องราวเข้มข้น
มากขึ้น ตัวละครได้แสดงความสามารถของตนออกมาเพื่อเอาชนะ และสามารถฝ่าฟันสิ่งเหล่านี้ไปได้

3.2 สิ่งที่เป็นปฏิบัติกับอมนุษย์

ความขัดแย้งระหว่างสิ่งที่ปฏิบัติกับอมนุษย์ เป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นกับตัวละครที่เป็นแวมไพร์
ซึ่งแวมไพร์เป็นสิ่งไม่มีชีวิตจึงมีสิ่งที่เป็นปฏิบัติที่จะทำให้ผู้เป็นอมตะอย่างแวมไพร์ต้องพ่ายแพ้ นั่นก็คือ
แสงอาทิตย์ แสงอาทิตย์อาจแทนได้ว่าเป็นพระเจ้าหรือสิ่งที่อยู่ตรงข้ามกับแวมไพร์ ตามตำนานแวมไพร์นั้น
หลังจากให้พระเจ้า ดังนั้นแวมไพร์จึงไม่สามารถโดนแสงอาทิตย์ได้ แสงอาทิตย์เป็นธรรมชาติอย่างหนึ่งที่ทำให้
แวมไพร์ต้องพ่ายแพ้ อีกทั้งยังแสดงให้เห็นด้านอ่อนแอของแวมไพร์ แวมไพร์คือตัวแทนของคนชายขอบ

ดังนั้นแสงของดวงอาทิตย์ซึ่งเป็นธรรมชาติของมนุษย์จึงเป็นเหมือนสิ่งที่แสดงถึงการถูกเหยียดหยาม
ความไม่ต้องการให้มีตัวตน อันแสดงออกทางคำพูด ความคิดหรือการกระทำที่คนเมืองมีต่อคนชายขอบ
สิ่งเหล่านี้ บั่นทอนความรู้สึก ความต้องการมีตัวตนของคนชายขอบ ทำให้คนที่เป็นคนชายขอบต้องรู้สึก
เจ็บปวดเมื่อต้องเผชิญกับสิ่งเหล่านั้น

4. ความขัดแย้งในเรื่องเพศ

ความขัดแย้งในเรื่องเพศเป็นความขัดแย้งของตัวละครกับความรู้สึกถึงความผิดปกติในเรื่องเพศ ทั้งใน
ด้านความรู้สึกและสภาพร่างกายที่ผิดปกติ แตกต่างไปจากเพศหญิงเพศชายในคนปกติ

ความขัดแย้งในเรื่องเพศคือความผิดปกติของร่างกายเอลี ที่ไม่มีอวัยวะเพศเหมือนชายหญิงทั่วไป อาจ
กล่าวได้ว่าตัวละครเอลีเป็นตัวแทนของเพศที่สาม อีกทั้งยังแสดงให้เห็นว่าตัวละครเอลีเป็นตัวแทนของคนชาย
ขอบที่มองข้ามในเรื่องเพศ ไม่มีคำว่าเพศหญิงและเพศชาย ทุกคนมีสิทธิและเสรีภาพเท่าเทียมกัน ไม่มีการใช้
ความเป็นเพศหญิงหรือเพศชายเพื่อเป็นข้อต่อรองในการกระทำต่างๆ

นอกจากนั้นความขัดแย้งนี้ยังเกิดขึ้นให้เห็นเป็นความสับสนทางเพศของออสการ์ แสดงให้เห็นว่า
ออสการ์เป็นตัวแทนคนเมืองที่ให้ความสำคัญในเรื่องความเป็นเพศหญิงเพศชายอยู่ ซึ่งแตกต่างจากตัวละคร
เอลีซึ่งเป็นตัวแทนของคนชายขอบที่มองข้ามในเรื่องเพศไป ดังนั้นกล่าวได้ว่าในสังคมเมืองยังมีความไม่เท่า
เทียมกันในเรื่องสิทธิและเสรีภาพอยู่ ซึ่งแสดงว่าการกระทำบางอย่างเพศชายทำได้ แต่เพศหญิงทำไม่ได้
หรือเพศหญิงทำได้ แต่เพศชายทำไม่ได้ยังคงมีให้เห็นในสังคมเมือง

ความขัดแย้งกับเรื่องเพศเป็นความขัดแย้งที่ตัวละครสับสนกับเรื่องเพศ ความผิดปกติของอวัยวะเพศ
และความรู้สึกทางเพศ เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นกับตัวละครหลัก สิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นกับตัวละครนั้นแสดงให้เห็นถึง
ความขัดแย้ง ความผิดปกติ ไม่ใช่สิ่งปกติธรรมดาตามธรรมชาติของมนุษย์

อภิปรายผล

ผู้วิจัยได้ศึกษาความขัดแย้งในนวนิยายแปลเรื่อง รัตติกาลรัก รัตติกาลเลือด (Let the Right One in) พบว่ามีความขัดแย้งของตัวละครทั้งหมด 4 ลักษณะ ได้แก่ ความขัดแย้งกับเรื่องความสัมพันธ์ ความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละคร ความขัดแย้งกับสิ่งที่ เป็นปฏิกิริยา และความขัดแย้งในเรื่องเพศ

ความขัดแย้งกับเรื่องความสัมพันธ์ ตัวละครแต่ละตัวในเรื่องมีความสัมพันธ์กันในลักษณะต่างๆ แม้ตัวละครจะมีความสัมพันธ์กันแต่ตัวละครแต่ละตัวย่อมมีความคิด ความรู้สึกที่แตกต่างกันเสมอ จึงแสดงให้เห็นถึงความซับซ้อนของตัวละครแต่ละตัว ซึ่งความซับซ้อนของชีวิตเป็นพื้นฐานของความขัดแย้ง อีกทั้งความขัดแย้งดังกล่าวเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ตัวละครเอกของเรื่องเกิดความรู้สึก และเกิดพฤติกรรมต่างๆ ความขัดแย้งของตัวละครที่มีความสัมพันธ์กันนั้น จึงเป็นปัญหาสำคัญที่นำพาตัวละครไปสู่เรื่องราวต่างๆ และเป็นส่วนที่ช่วยให้เนื้อเรื่องเข้มข้น เข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวละครได้อย่างชัดเจน

ความขัดแย้งกับเรื่องความสัมพันธ์ ประกอบด้วยความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ เป็นความขัดแย้งของมนุษย์ซึ่งเป็นตัวแทนของคนสังคมเมือง แสดงให้เห็นว่าแม้ว่าตัวละครจะอยู่ในสังคมเดียวกันก็ตามล้วนเกิดความขัดแย้งได้เสมอ เพราะมนุษย์แต่ละคนมีความคิด ความรู้สึกที่แตกต่างกันไปเมื่อต้องมาอยู่ในสังคมเดียวกันย่อมเกิดความขัดแย้งได้เป็นเรื่องปกติ ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ เป็นความขัดแย้งที่มีสาเหตุมาจากความแตกต่างทางเผ่าพันธุ์ ความคิดและการดำเนินชีวิต มนุษย์เป็นตัวแทนของสังคมเมืองที่มีประชากรมากกว่า ส่วนมนุษย์เป็นตัวแทนของคนชายขอบที่เป็นเพียงชนกลุ่มน้อย และไม่ได้ได้รับความคุ้มครองอย่างที่มีมนุษย์คนอื่นได้รับ ตัวละครทั้งสองแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างในหลายๆ ด้าน และแสดงให้เห็นว่า

การจะอยู่ร่วมกันของคนที่มีสังคมแตกต่างกันนั้นเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากที่จะอาศัยอยู่ร่วมกันได้ และความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ เป็นความขัดแย้งที่มีสาเหตุมาจากความคิด ความรู้สึกและความปรารถนาที่มีอย่างแรงกล้าในตัวละคร กระทำในสิ่งที่เป็นการทำร้ายจิตใจตัวละครอีกฝ่าย โดยที่อีกฝ่ายไม่ยินดีและไม่ยินยอม ซึ่งความขัดแย้งดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความไม่ให้อยู่ร่วมกันและกัน แม้จะอยู่ในสังคมเดียวกันก็ตาม

ความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละคร เป็นการต่อสู้ที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของตัวละครเอง มีผลทำให้ตัวละครเกิดความทุกข์ หรือสับสนวุ่นวายใจ ซึ่งความขัดแย้งลักษณะนี้สามารถเกิดขึ้นได้กับตัวละครทุกตัว และเป็นความขัดแย้งที่พบได้เสมอทั้งในชีวิตจริงและโลกของนวนิยาย ความขัดแย้งในจิตใจของตัวละคร ประกอบด้วยความขัดแย้งระหว่างสัญชาตญาณกับความรัก เป็นความขัดแย้งที่แสดงให้เห็นว่าการที่ตัวละครเลือกกระทำตามความรักนั้นอาจมีนัยยะของการหวังผลประโยชน์ในภายภาคหน้า ซึ่งอาจเป็นเพียงการเอาความรักมาเป็นข้ออ้างเท่านั้น ความขัดแย้งระหว่างความต้องการมีชีวิตรอดกับความรู้สึกผิดชอบชั่วดี เป็นความขัดแย้งที่แสดงให้เห็นถึงความเห็นแก่ตัวกับความเห็นแก่ส่วนรวมของตัวละครที่ตัวละครสามารถเลือกกระทำได้ ซึ่งความต้องการมีชีวิตรอดแสดงให้เห็นถึงความเห็นแก่ตัวเพื่อให้ตนมีชีวิตรอด โดยไม่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมหรือความรู้สึกผิดชอบชั่วดี ว่าสิ่งใดควรกระทำไม่ควรกระทำ และความขัดแย้งระหว่างความรักกับความถูกต้อง เป็นความขัดแย้งที่แสดงให้เห็นถึงการที่มนุษย์เมื่อเกิดความรักหรือความต้องการเข้าครอบงำจิตใจ ย่อมส่งผลให้กระทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้องได้เสมอหากความรู้สึกเหล่านั้นอยู่เหนือความคิดและการพิจารณาอย่างถี่ถ้วน

ความขัดแย้งกับสิ่งที่ เป็นปฏิกิริยา สิ่งที่เป็นปฏิกิริยากับมนุษย์ในเรื่องนี้ คือสภาพภูมิอากาศที่หนาวเย็น ทำให้มนุษย์ปฏิบัติภารกิจของตนได้ล่าช้า สภาพภูมิอากาศจึงเป็นอุปสรรคอย่างหนึ่งที่มนุษย์ต้องต่อสู้ สิ่งที่เป็นปฏิกิริยากับมนุษย์คือ แสงของดวงอาทิตย์ซึ่งเป็นธรรมชาติของมนุษย์ สิ่งนี้จึงเป็นเหมือนสิ่งที่แสดงถึงการถูกเหยียดหยามความไม่ต้องการให้มีตัวตน อันแสดงออกทางคำพูด ความคิดหรือการกระทำที่คนเมืองมีต่อคนชายขอบ สิ่งเหล่านี้บั่นทอนความรู้สึก ความต้องการมีตัวตนของคนชายขอบ ทำให้คนที่เป็นคนชายขอบต้องรู้สึกเจ็บปวดเมื่อต้องเผชิญกับสิ่งเหล่านั้น